

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/22/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200464
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3012200464.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľa: U. Q., bytom U., právne zastúpený JUDr. Jánom Váškom, advokátom, so sídlom Prievidza, Ul. Podjavorinskej 3, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 17.decembra 2012, č.k. 15Sd/164/2012- 37, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 17. decembra 2012, č.k. 15Sd/164/2012-37, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX z 29. marca 2012 (ďalej len „rozhodnutie odporkyne“) a odporkyni nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rozhodnutím odporkyne bol navrhovateľovi podľa § 70 ods.1, § 274 a § 82 zákona č.. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) od 23. januára 2012 priznaný invalidný dôchodok v sume 294,10 € mesačne. Navrhovateľ bol uznaný invalidným vzhľadom na 45%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Navrhovateľ nesúhlasil s uznanou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pretože mu bolo zistených 18 chorôb v rôznom štádiu a jeho zdravotný stav sa stále zhoršuje. Namietal, že invalidný dôchodok mu mal byť priznaný spätne, pretože už v auguste 2008 bol preradený na ľahšiu prácu v súvislosti s jeho zlým zdravotným stavom. Krajský súd mal z posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne za preukázané, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím je u navrhovateľa dorzalgia (C-CB syndróm), ktorej podľa kapitoly XV. oddiel E, položka 3b, prílohy č. 4 k zákonu zodpovedá 35 %-ná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Túto mieru zvýšili o 10 % na celkových 45 % po zohľadnení ostatných

ochorení navrhovateľa. Keďže navrhovateľ nepredložil súdu novší lekársky nález, ktorý by jeho stav hodnotil inak ako posudkoví lekári, krajský súd vychádzal z posudkov posudkových lekárov a mal za preukázané, že uznaná 45 %-ná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená v súlade so zákonom, a preto rozhodnutie odporkyne potvrdil. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania, lebo v konaní nebol úspešný a odporkyni sa podľa § 250k O.s.p. trovy konania nepriznávajú.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietal, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je nesprávne, lebo mu nebol invalidný dôchodok priznaný spätne 3 roky dozadu a s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 50 % - 60 %, čo podstatným spôsobom ovplyvnilo výpočet jeho invalidného dôchodku a jeho výšku. Zdôraznil, že od roku 2007 absolvoval vyšetrenia v Univerzitnej nemocnici Martin, Klinika pracovného lekárstva a toxikológie, kde bol aj hospitalizovaný od 12.04.2007 do 20.04.2007, od 26.02.2009 do 05.03.2009, od 06.07.2010 do 09.07.2010, od 03.01.2011 do 10.01.2011 a od 23.01. do 01.02.2012. Lekárskymi správami z preukazoval, že od augusta 2008 bol preradený na ľahšiu prácu a od tohto dátumu mu mal byť priznaný invalidný dôchodok a nie až od 23.01.2012. Odporkyňa, ale ani súd nevysvetlili, prečo mu invalidný dôchodok nebol priznaný tri roky spätne. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a zároveň žiadal, aby súd odporkyňu zaviazal na náhradu trov prvostupňového konania v sume 493,07 €, ako aj odvolacie trovy v sume 67,88 €, k rukám jeho právneho zástupcu.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa vyhovieť nemožno.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že jednou z podmienok vzniku nároku na invalidný dôchodok je invalidita.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou

Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z.).

V zmysle § 71 ods. 6, 7 a 8 miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nespĺňajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav.

Z posudkov posudkových lekárov mal aj odvolací súd za preukázané, že posudkoví lekári prihliadli na všetky navrhovateľom namietané ochorenia a tieto vyhodnotili tak, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je dorzalgia, C-CB s 35 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Túto mieru zvýšili podľa § 71 ods.8 zákona č.461/2003 Z.z. o maximálne možných 10 % na celkových 45 % za ostatné ochorenia, (epikondylitídu, syndróm canalis carpi, periarthritis humeroscapularis). Novšie lekárske správy, ktoré navrhovateľ predložil v konaní pred krajským súdom, posudkový lekár ústredia Sociálnej poisťovne, vysunuté pracovisko v Trenčíne vyhodnotil v posudku z 23.10.2012 so záverom, že zdravotný stav navrhovateľa sa od posledného posúdenia (28.06.2012) nezmenil, naďalej pretrvávajú ochorenia, ktoré boli dokázané pri hospitalizácii na klinike pracovného lekárstva a nezmenil sa ani ich stupeň, čo dokladajú aj odborné vyšetrenia z odboru neurológie, ortopédie a FBRL. Posudkový lekár sa v tomto posudku vyjadril aj k dátumu vzniku invalidity tak, že bola uznaná od dňa hospitalizácie na klinike pracovného lekárstva, v rámci ktorej boli preukázané vyššie uvedené invalidizujúce ochorenia vo vzájomnej súvislosti; dovtedy invalidita nevznikla. Posudkoví lekári sa vyjadrili aj k možnosti pracovného zaradenia navrhovateľa a skonštatovali, že môže vykonávať prácu len v prostredí bez nadmernej fyzickej záťaže, bez práce vo vynútenej polohe, dlhodobej chôdze a státiach zdvíhania bremien.

Navrhovateľ nepredložil žiadne odborné lekárske nálezy, ktoré by spochybňovali záver posudkových lekárov o vzniku invalidity ani o tom, že by rozhodujúce zdravotné poškodenie bolo závažnejšie ako ustálili posudkoví lekári. Tvrdenie navrhovateľa, že mu bolo diagnostikovaných 18 ochorení, nie je právne významné. Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie invalidity je totiž rozsah rozhodujúceho zdravotného postihnutia a iného zdravotného postihnutia, ktorý v takej miere ako požaduje navrhovateľ, preukázaný nebol. Okolnosť, že navrhovateľ bol v roku 2008 preradený na ľahšiu prácu z dôvodu ohrozenia chorobou z povolania taktiež nepreukazuje, že by už od roku 2008 nebol schopný vykonávať iné zamestnanie.

Závery správ z hospitalizácií na Klinike pracovného lekárstva môžu byť významné z hľadiska posúdenia nároku navrhovateľa na dávky úrazového poistenia, nepreukazujú však iný ako posudkovými lekármi konštatovaný zdravotný stav na účely posudzovania nároku na invalidný dôchodok.

Čo sa týka navrhovateľom namietaného obsahu rozhodnutia odporkyne, v ktorom podľa jeho názoru musia byť obsiahnuté všetky náležitosti a nemožno sa odvolávať na prílohy, táto námietka navrhovateľa nie je dôvodná. Posudok, podľa ktorého účastník konania je, resp. nie je invalidný tvorí prílohu rozhodnutia o nároku na invalidný dôchodok. Je potrebné si uvedomiť, že rozhodnutia odporkyne môžu byť v iných správnych i súdnych konaniach jedným z dokladov, ktorými navrhovateľ môže osvedčovať svoje iné nároky a preto najmä z dôvodu ochrany osobných údajov by nebolo vhodné, aby sa v rozhodnutí odporkyne uvádzali konkrétne údaje o jeho zdravotnom stave. Z toho dôvodu podľa názoru odvolacieho súdu postačuje, ak odporkyňa v rozhodnutí o nároku uviedla len závery posudku.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že posudky posudkových lekárov sú úplné, objektívne a presvedčivo odôvodňujúce záver o zatiaľ iba 45 %-nej miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť. Tento záver v odvolacom konaní nebol spochybnený. Z toho dôvodu aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 250a ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v tomto konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada takých trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.